

VZKŘÍŠENÍ

ZPRAVY STRAŠNICKÉ FARNOSTI

č. 50 – Novoroční
2003

JIŽ PO ČTVRTÉ

budeme letos psát na začátku letopočtu číslovku dvě namísto jedničky. Už jsme si zvykli a ani nám nepřijde zvláštní, že žijeme v novém století a novém tisíciletí. Opět vstupujeme do nového roku a každý z nás už po tolikáté, kolik je mu let. I den Nového roku je stále stejný a opakuje se každoročně stejným způsobem. Zajdeme si do kostela na mši, při setkání s přáteli si popřejeme „šťastný nový rok“, k obědu máme něco lepšího než obyčejnou neděli, snad si i znovu prohlédneme vánoční dárky, které jsme před týdnem na Štědrý den dostali, ale zároveň se nás zmocní tesknota a smutek, že vlastně je po Vánocích a dnešním dnem (Nového roku) to všechno hezké, idylické, radostné a veselé skončí. Možná máme se sebou i mnohaletou zkušenost, že všechna předsevzetí, která jsme si dávali do nového roku, vzala vřdycky za své.

*Co tedy si přát pro nastávající rok? Přejme si jedno jediné – abychom s Boží pomocí na přímluvu Panny Marie co nejlépe naplnili to, co Pán s námi zamýšlí, abychom dobře vyplnili vůli Boží, protože všechno ostatní – zdraví, úspěchy, dobrá pohoda, radost atd. není tak důležité a mění se podle okolností. Připomeňme si znovu slova z písně „Bože, chválíme Tebe...“, kterou jsme včera večer při děkovné pobožnosti zpívali: „Když se vše v světě mění, Ty sám jsi bez proměny.“ **Ano, Bůh je jediná neměnná jistota a k Němu nechť každý den nového roku směřují všechny naše myšlenky, touhy, naše jednání i mluvení, aby „ve všem byl oslaven Bůh“ (UIOGD).***

P. Marian OSB

**Dej mi poznat svoje cesty, Hospodine,
uč mě chodit po svých stezkách.
Ved' mě cestou své pravdy a vyučuj mě,
vždyť jsi Bůh, má spása,
každodenně skládám svou naději v tebe.**
Ž 25-4, 5

● ZPRÁVY Z FARNOSTI

☞ Dne 12.12. jsme odevzdali Otci Cúthovi 10.500,- Kč, které vynesla **sbírka pro Karlín**. Všem dárcům Bůh odplat' a srdečný dík! Sbírka naší farnosti pokračuje.

☞ Arcidiecézní charita Praha pořádá ve dnech 3.-6. ledna 2003 **Tříkrálovou sbírku**, které se zúčastní i naše farní charita. Na sbírku můžete přispět v uvedených dnech do kasiček tří králů. Trojice se budou pohybovat po celé Praze.

☞ Přišla nám **připomínka**:

Proč v posledním čísle Vzkříšení nebyla ve zprávách zmínka o pouti farnosti dne 12.10.2002 na Zelenou Lhotu u Nýrska?

V.P.

Odpověď je jednoduchá: Protože nikdo ze zúčastněných nám příspěvek nepřinesl.

● MODLITEBNÍ SPOLEČENSTVÍ – matky za své děti

Motiv matky a dítěte je pro vánoční období dominantní, tím spíše pro nás věřící, kdy toto „vánoční“ dítě je tím největším darem, jakého se kdy lidstvu dostalo.

O tom, že je v našem kostele společenství matek, které se schází k pravidelným modlitbám za své děti, jsem věděla. Netušila jsem, kdo všechno do společenství chodí, koho napadlo kroužek založit, jak setkání probíhají, jaké modlitby se modlí. A protože v naší farnosti není zvykem „se zviditelňovat“, takže nikdo sám od sebe nepřijde a nepřinese příspěvek o činnosti skupinky, nezbylo mi než, držíce se jednoho pořekadla s kopcem a tím divným prorokem, vyvinout iniciativu z opačné strany. Když jsem se jedné z žen, o které jsem věděla, že do modlitebního společenství patří, nesměle zeptala, co si myslí o mém nápadu napsat o společenství do zpravodaje, bylo mi řečeno: „No konečně si na nás někdo vzpomněl.“

Vstupte tedy se mnou do místnosti vedle sakristie, do místnosti „pro matky s dětmi.“

Z kroniky:

Boží cesty jsou nevyzpytatelné. Tak i nás vedl Pán Ježíš do společenství „Modlících se matek.“ V dubnu 1999 jsme s M.M. jely do Lurd a Garabandalu. V autobuse si M. všimla paní sedících před námi, které se modlily z malých knížek. Navázala s nimi kontakt a dostala adresu na brněnskou skupinu „Matek.“ Hlavní centrum je ve Velké Británii. Tato společenství jsou již ve více než 70 zemích světa. Společenství pořádá různé akce, setkávání, jazykové kurzy. Například česko-slovenské setkání bylo letos v létě na Velehradě 27.-29.9. Všichni pracovníci pracují zdarma, společenství žije z darů.

Naše skupina má 12 členek. Scházíme se vždy v pondělí po mši svaté. Modlíme se za naše děti, za děti, za které se nikdo nemodlí, za chlapce z Indie, kterého máme společně se sestrami z charismatické obnovy v „adopci na dálku“, za nemocné.

Sestry z Brna nám posílají čtvrtletní zpravodaj.

Jsme šťastné, že se můžeme na faře scházet a modlit se společně.

„Modlitba je jak štít, který nás chrání v hodinách nebezpečí. Modlitba je posila duše stísněné bídou a zmatkem. Modlitba je pokrm, který živí a potěšuje ducha. Bez ní duše chřadne, ubývá jí sil – není-li jich zcela zbavena.“ Sv. Kateřina Sienská.

napsala M.K.

Co mi dal a dává modlitební kroužek matek?

Stručná odpověď by zněla – velmi mnoho - a v nadneseném smyslu, že změnil můj pohled na řešení zejména rodinných problémů.

V době, kdy jsme prožívali velké starosti s nejmladším synem a nejstarší vnučkou, byla jsem oslovena jednou matkou, zda nechci navštěvovat modlitební kroužek. Bez váhání jsem nabídku přijala. Byla jsem jedna z posledních. Jako každá členka kroužku i já jsem dostala útlou knížečku „Modlitby matek“, ze které se modlíme. Nevím, kdo tuto brožurku podnětů a návrhů k modlitbám sestavil, ale mě každá z nich dodnes hluboce oslovuje a nestydím se napsat, že leckdy dojmá až k slzám. Každá věta v každé modlitbě je tak pravdivá a ze všech modliteb dohromady lze učinit jediný závěr:

„Proste a bude vám dáno, ...neboť každý, kdo prosí, dostává.“

Po ročních modlitbách mohu z vlastní zkušenosti říci, že modlitby byly vyslyšeny a změnily se k lepšímu mé děti a vnoučata, ale co je podstatné, snažím se k lepšímu změnit i já. Je to patrné i na rodinných vztazích.

Pod dojmem všech těchto skutečností se budu i nadále snažit prosit za své blízké i ostatní bližní v souladu s Boží vůlí neboť:

„...důvěřuj Hospodinu celým srdcem, na svoji rozumnost nespolehej.“

od paní S.

Proč se zúčastňuji modliteb matek?

Celé roky jsem se modlila a modlím hlavně za svého syna, který se vzdálil od Boha a prosím přečisté mateřské srdce Mariino, přeplněné dobrotou, za jeho duchovní uzdravení, aby skrze plamen jejího mateřského srdce otevřel srdce svoje, aby do něj mohl vstoupit Bůh, aby poznal a nepromarnil chvíli, kdy přichází jeho spása. Modlím se též za dceru, aby jí dal Bůh sílu, aby statečně nesla svůj kříž, který pro ni není lehký.

Během té, pro mě tak dlouhé doby, jsem i Bohu vyčítala, že neposlouchá moje modlitby, moje víra a naděje slábla a cítila jsem, že se snad modlím nedostatečně, že na to sama nestačím. Hlavně, když prosím Boha o dar víry pro syna.

Jednou přišla paní M. se zprávou, že matky založily hnutí, kde se společně modlí a prosí za řešení problémů dětí a rodin. Cítila jsem, že když nás bude víc, Pán Ježíš bude uprostřed nás, naše modlitby budou mít větší sílu. Tehdy jsem poznala, že to je právě doba, kdy máme zůstat věrní a nepřestávat prosit i když jsme unavení. On ví vše. Musíme být k Němu opravdoví a říct mu: „Pane, jsem unavená a nezvládám jít dále. Já tě potřebuji Pane, a prosím, odejmi ode mně beznadějí!“ a On to udělá, v jeho čase a jeho způsobem, jenom mu musíme důvěřovat, odevzdat se, věřit a všechno přijímat.

Při těchto setkáních se mi promítla vlastní selhání při výchově dětí. A v těchto chvílích jsem si vzpomněla na povzbudivá slova otce Dajczera – profesora teologické akademie ve Varšavě, která jsem kdysi četla a zapsala do diáře: „Náš hřích se může stát šťastnou vinou, o které hovoří liturgie na Bílou sobotu. Bůh může z každé viny učinit felix culpa – šťastnou vinu, pokud ti pomůže hlouběji poznat Boží milosrdenství. Stanou se šťastnou vinou, udělají-li tě pokornějším a plným víry, učiní-li z tebe člověka, jenž stále méně důvěřuje sobě a stále více Pánu. Někdo řekl, že hřích, který přetrhává pouto s Bohem, je jako přeříznuté lano. Když požádáš Ježíše o odpuštění a navrátíš se k němu, lano je zase navázáno. Při svazování vznikne sice uzel, ale lano je teď kratší a ty jsi Bohu blíže. Tak se tvá vina stala šťastnou vinou.“

To je i můj případ.

od paní

T.

V pravý čas na pravém místě

Do kroužku matek jsem se dostala tak, že jsem někoho hledala a otevřela dveře do místnosti, kde byly samé ženy. Mnou hledaná paní tam nebyla. Dověděla jsem se, že se zde scházejí matky, aby se modlily za děti. Okamžitě jsem věděla, že jsem na správném místě. Protože mé dítě také potřebuje, abych se za ně s dalšími matkami modlila.

Od paní

Š.

Děkuji za ochotnou spolupráci a osobní vyznání.

Marie

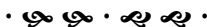
● PRO DĚTI

MILÉ DĚTI,

také jste měly takovou radost z dárků, jako byla u nás doma? Jistě jste Pánu Ježíši poděkovaly. Všechny dárky, radost, pohoda, zdraví, vše máme od Něho.

Nyní ale začíná nový kalendářní rok, rok 2003. Co asi přinese? Přejeme si zdraví, štěstí, Boží požehnání. Každý má ještě své osobní přání, někdy se zdá trochu bláznivé. Ale i to, pokud je dobré, Pán Ježíš dokáže proměnit, jako v našem příběhu.

Blázen

V jedné zemi na Východě žil před dvěma tisíci lety mladý blázen. Jako každý blázen snil i on o tom, že se jednou stane moudrým. Miloval hvězdy. Nikdy jej neunavilo pozorovat je a při tom žasnout nad nekonečností nebe. A tak se stalo, že jedné noci objevili novou hvězdu jen králové Kašpar, Melichar a Baltazar, ale i tento blázen.

„Ta nová hvězda je jasnější než ostatní“, myslel si. „To bude královská hvězda – narodil se nový vladař! Chci mu nabídnout své služby. Vždyť jestliže je to král, bude určitě potřebovat také nějakého blázna. Vydám se na cestu a budu jej hledat. Hvězda mě povede.“

Dlouho přemýšlel, co by novému králi mohl přinést darem. Kromě své bláznovské kapuce, zvonkohry a jedné květiny však neměl nic, co by mohl darovat.

A tak se z domova vydal na cestu – bláznovskou kapuci na hlavě, zvonkohru v jedné a květinu ve druhé ruce. První noc jej hvězda přivedla do chudé chaloupky. Tam našel dítě, které bylo chromé. Plakalo, protože si nemohlo hrát s ostatními dětmi.

„Ach“, pomyslel si blázen, „dám tomu dítěti svoji bláznovskou kapuci. Potřebuje ji více, než nějaký král.“ Dítě si bláznovskou kapuci nasadilo na hlavu a šťastně se rozesmálo, plné radosti. To bláznovi místo poděkování bohatě stačilo.

Druhou noc jej hvězda zavedla do krásného paláce. Tam našel dítě, které bylo slepé. Plakalo, protože si nemohlo hrát s ostatními dětmi.

„Ach“, pomyslel si blázen, „dám tomu dítěti svoji zvonkohru. Potřebuje ji více, než nějaký král.“ Dítě zvonkohru nadšeně rozeznělo a šťastně se rozesmálo, plné radosti. To bláznovi místo poděkování bohatě stačilo.

Třetí noc jej hvězda zavedla do zámku. Tam našel dítě, které bylo hluché. Plakalo, protože si nemohlo hrát s ostatními dětmi.

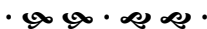
„Ach“, pomyslel si blázen, „dám tomu dítěti svoji květinu. Potřebuje ji více, než nějaký král.“ Dítě si květinu s úžasem prohlíželo a šťastně se rozesmálo, plné radosti. To bláznovi místo poděkování bohatě stačilo.

„Teď už mi nezůstalo nic, co bych mohl králi darovat. Bude asi lepší, když se vrátím“, pomyslel si blázen. Když ale vzhlédl k obloze, hvězda stála na jednom místě a smála se na něj jasněji než kdykoli předtím. A v tom uviděl cestu k nějaké stáji uprostřed polí.

Před stájí potkal tři krále a zástup pastýřů. I oni hledali nového krále. Ten ležel v jeslích – malé, bezbranné, chudé dítě. Maria, která zrovna chtěla na slámu prostřít čisté plínky, se bezradně rozhlížela a hledala pomoc. Nevěděla, kam by dítě položila. Josef právě krmil osla a všichni ostatní měli plné ruce darů. Tři králové přinášeli zlato, kadidlo a myrhu, pastýři pak vlnu, mléko a chléb.

Jen blázen zde stál s prázdnýma rukama. Maria, plná důvěry, položila tedy dítě do jeho náruče. Tak našel Krále, kterému chtěl v budoucnu sloužit. A také věděl, že svoji bláznovskou kapuci, zvonkohru i květinu rozdal dětem, aby měl místo pro Dítě, které mu nyní se svým úsměvem darovalo moudrost, po níž toužil.

z časopisu Nezbeda

Připravujeme:

OLYMPIÁDA – sobota 25.1.2003 od 14.30 hod. v tělocvičně ZŠ Brigádníků pro hravé a závodivé všech věkových kategorií. Heslo – není důležité vyhrát, ale zúčastnit se. Nezapomeňte pozvat i diváky a fanoušky.

Požehnaný rok plný radosti přeje vám i rodičům Lída.

VŠECHNO MÁ SVŮJ SMYSL

Mám oči, aby viděly světlo, jarní zeleň i bílý sníh, šed' oblaků i blankyt oblohy,

hvězdy za noci a neuvěřitelný zázrak, že je kolem mne tolik báječných lidí.

Mám ústa, aby pronesla slovo, dobré slovo pro všechny, kteří na ně čekají.

Mám rty pro polibek,

mám ruce, aby byly něžné a laskavé, když chudákovi podají chléb a útěchu.

Mám nohy, aby našly cestu k bližnímu.

Mám srdce stvořené pro lásku, pro teplo, pro každého, kdo žije v osamělosti a chladu.

P. Bosmans – Nezapomeň na radost

OTČE, PROSÍME TĚ, ODPUSŤ NÁM...

Že se tak málo staráme, abychom prohlubovali svou víru, abychom ji uskutečňovali ve svém životě, abychom ji přinášeli druhým.

Že neumíme vytrvat v modlitbách, že se lehkovážně zříkáme: mše svatě ve všední den, svatě zpovědi, častého svatého přijímání.

Že jsme dopustili, aby v našich vztazích k lidem chyběla láska, že jsme se zdráhali sloužit, přijímat služby, poslouchat jiné.

Že lehkovážně odmítáme každý kontakt a každou radu, že máme radost z omylů a slabostí druhých.

Že nemáme dost lásky k rodičům, vždyť jsme se ani nepokusili porozumět jim, ani jsme se nenamáhalí pomáhat jim.

Že nemáme dost lásky ke svým dětem, že jim hledáme štěstí podle svých představ.

Že otročíme pohodlí, které podkopává každé naše úsilí, v každodenním životě, ve volném čase, v povolání, v tom, jak přijímáme druhé. Že otročíme pohodlí, které nám brání se angažovat.

Že otročíme prestiži. Ta nás nutí abychom měli vždy poslední slovo, ta nám brání, abychom učinili první krok, ta v nás probouzí pýchu a spokojenost s našimi činy.

PANE VYSLYŠ NÁS A SMILUJ SE NAD NÁMI

**Kéž Bůh,
který temnou a chladnou
jeskyni proměnil v nebe,
obměkčí kámen našich srdcí,
aby se otevřela pro Něj
a pro všechny potřebné!**

Bohoslužby v našem kostele:

Po - Pá 18 hod.
So 7, 18 hod.
Ne 7, 9, 10.30 a 18 hod.

Společná modlitba růžence:

1/2 hod. před každou mší svatou (mimo neděle v 10.30 hod.)
živý růženec každé první pondělí v měsíci (kromě prázdnin)

Příležitost ke svatě zpovědi: 1/2 hodiny před každou mší svatou

Adorace: každý 3. pátek v měsíci po mši sv.

Modlitební skupiny: pondělí, čtvrtek po mši sv.

Farní knihovna půjčuje knihy (mimo prázdniny): Stř. 16.30 - 17.45 hod.,
Ne 10 - 11 hod.

Mládež - rozhovory o víře: úterý od 18,45 hod. v učebně

Úvod do křesťanství: středa 18.45 – 20 hod. v učebně

Advokátní poradna: čtvrtek 17 - 18 hod v knihovně.

Chránový sbor CANTUS AMICI: zkoušky Po 19 - 21 hod.

Chránová hud. skupina KΑΛΟΚΑΖΗΤΙΑ: zkoušky Čt 17 hod. ve f. klubovně

Úklid kostela: vždy v pondělí od 14 hod.

Podrobně sledujte akce a kalendář na <http://strasnice.lantanet.cz>